

การป้องกันและการแก้ไขปัญหาจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธ
เศรษฐศาสตร์

PREVENTING AND SOLVING PROBLEMS FROM FIREWATER-DRINKING IN
ACCORDANCE WITH THE BUDDHIST ECONOMICS

พลวัฒน์ ชุ่มสุข*

Pholwat Choomsook

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวคิดการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของประชาชน 2) ศึกษาปัญหาและผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อเศรษฐกิจของประชาชน 3) เสนอแนวทางการแก้ไขและป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยการป้องกันการแก้ไขปัญหาจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์ โดยการใช้การแจกแบบสอบถามในกลุ่มเป้าหมาย ใน 2 ชุมชนในเขตหมู่ที่ 1 และ 2 บ้านแคนใหญ่ ตำบลแคน อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ เพื่อรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ สรุปเชิงพรรณนา ผลการศึกษวิจัยพบว่า การป้องกันและการแก้ไขปัญหาจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ใน 2 ชุมชนในเขตหมู่ที่ 1,2 บ้านแคนใหญ่ ตำบลแคน อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (4.09) ขณะที่ปัญหาและผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่มีต่อเศรษฐกิจ มีปัญหาและผลกระทบอยู่ในระดับมาก (4.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาและผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับมากเช่นกัน ขณะที่แนวทางแก้ไขและป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์ ใน 2 ชุมชนใช้หลักการพิจารณาถึงคุณค่าแท้ และหลักความอดทนอดกลั้น เป็นแนวทางในการป้องกันในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำสำคัญ : การป้องกันการแก้ไขปัญหา, ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนว, พุทธเศรษฐศาสตร์

* Lecturer, Department of Economics, Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya.

ABSTRACT

The research consisted of three main objectives, namely: 1. to investigate concept of people's alcoholic beverage drinking prevention; 2. to explore problems and effects of alcohol consumption on people's economy; and 3. to suggest solution and prevention of alcoholic beverages in accordance with the Buddhist economics. It was a quantitative research conducted by questionnaires with sampling groups in two communities: Moo 1 and 2 of Ban Khaen Yai, Khaen Sub-District, Sanom District, Surin Province for data collection and analyzing as descriptive summary. The findings revealed as follows: as for the prevention and problem solving of alcoholic beverages in accordance with the Buddhist economics, it was found that overall attitudes towards alcoholic beverages in two communities was at the high level (4.09). Meanwhile, as for alcohol problems and effects on economy, it was at the high level (4.22). Having considered each aspect, it was also at the high level, too. At the same time, solutions and prevention of alcoholic beverages in accordance with the Buddhist economics in two communities in Moo 1 and 2 apply the principle of true value and tolerance as a guideline for prevention of drinking alcohol.

Keywords: Prevention, Problem Solving, Alcoholic Beverage, Buddhist Economics.

1. บทนำ

ปัจจุบันนี้ปัญหาพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยในสมัยปัจจุบันนี้ ไม่ใช่เรื่องธรรมดาอีกต่อไปเพราะว่าพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนคนไทย แม้กระทั่งวัยรุ่นเป็นปัญหาใหญ่ในสังคม อีกทั้งยังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ และ ในสมัยปัจจุบันนี้ไม่มีแค่ผู้ใหญ่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ยังมีทั้งเด็กวัยรุ่น และเยาวชนที่ดื่มสุราเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เพราะปัญหาของวัยรุ่นในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสม ไม่ว่าจะป็นสุรา (เหล้า) เบียร์ ไวน์ มีมากขึ้น ในทุกประเทศ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบทดลองสิ่งต่างๆ และวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่เหมาะสม อาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านสังคมของวัยรุ่น เช่น การคบเพื่อน

ความต้องการความเป็นอิสระ ทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งกับผู้ปกครองอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นก็ได้ โดยเฉพาะวัยรุ่นในครอบครัวที่มีปัญหาอยู่แล้ว และในปัจจุบันก็มีแนวโน้มว่าจะเกิดปัญหามากขึ้นในวัยที่อายุน้อยลงเรื่อยๆ จากสถิติอายุเฉลี่ยที่เด็กวัยรุ่นเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คืออายุ 12 ปีขึ้นไป และแต่ละปี จะมีวัยรุ่นจำนวน 4 ล้าน 6 แสนคน อายุระหว่าง 15 - 19 ปี จะมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น เช่น ทำให้การเรียนตกต่ำ มีปัญหากับผู้ปกครอง จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำจะทำให้เกิดการติดแอลกอฮอล์ได้ (World Health Report, 2002) ง่ายจากความรุนแรงของปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เช่น ทำให้อ้วน ความดันโลหิตสูง ความผิดปกติทางสมอง-พฤติกรรม-เซवनปัญหา มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลการเรียนตกต่ำ ก่อให้เกิดการติดสุราเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ มีพฤติกรรมส่อไปในทางการเกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้นจนบางคนถึงขนาดถูกจับกุมดำเนินคดีได้และที่สำคัญคือปัญหาการเกิดอุบัติเหตุเป็นพฤติกรรมเสี่ยงอย่างหนึ่งที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละปี โดยเฉพาะอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกทั้งถนน ซึ่งเป็นอุบัติเหตุที่มีความรุนแรง และทำให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมากในแต่ละปีโดยเฉพาะช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดติดต่อกันหลาย ๆ วัน เช่น เทศกาลปีใหม่ และเทศกาลสงกรานต์ เป็นต้น

จากปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ได้เป็นเพียงปัญหาในระดับครอบครัวเท่านั้น แต่ยังเป็นปัญหาระดับประเทศเพราะ หลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วก็อาจเกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น การเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ปัญหาอาชญากรรม จากคดีต่างๆ ตามมาหลายคดี และปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลก และการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในด้านต่างๆ อาทิ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การพัฒนาและการใช้เทคโนโลยี ในด้านต่างๆ ทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปตามอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจโน้มนำไปสู่ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อหลายโรค และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราได้สร้างความสูญเสียให้กับสังคมและผู้ดื่มทั้งโดยตรงและโดยอ้อมไม่น้อยกว่าสารเสพติดชนิดอื่นๆ จากรายงานขององค์การอนามัยโลกได้ระบุชัดเจนแล้วว่า ทุกปีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผล ทำให้ทั่วโลกมีอัตราการตายสูงขึ้นถึงปีละ 1.8 ล้านคนและผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงถึง 76.4 ล้านคน จำแนกเป็นเพศชาย 63.7 ล้านคน และเพศหญิง 12.7 ล้านคน แนวโน้มของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มสูงขึ้น อัตราการตายและทุพพลภาพอันมีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุรา

ส่งผลกระทบต่อด้านลบต่อชีวิตและอายุขัยของคนเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าการเสพยาเสพติดชนิดอื่นๆ และจัดอยู่ในลำดับที่สองรองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย โดยวัดจากจำนวนปีที่ต้องสูญเสียไปเนื่องจากการตายและทุพพลภาพหรือที่เรียกว่าดัชนีวัดความสูญเสียทางสุขภาพ (Disability Adjusted Life Year, DALY) และยังเป็นอันดับ 5 ของความเสี่ยงทั้งหมด 26 ความเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ 4 ของการตายและความพิการทั่วโลกมีปัจจัยเสี่ยงเกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราซึ่งมากกว่ายาเสพติดถึง 5 เท่า (World Health Organization, 2002) และการดื่มเครื่องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุรายังส่งผลกระทบในด้านต่างๆ ทั้งระดับสังคม บุคคล ครอบครัว และชุมชน (Pandit Sornpaisan and Others, 2010)

นอกจากนี้ สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า 2557 ได้สำรวจพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราในช่วงปี 2544-2554 ภาพรวมความสุขของนักดื่มในช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมา นั้นค่อนข้างคงที่ โดยมีทิศทางลดลงเล็กน้อย คือ จากร้อยละ 32.7 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 31.5 ในปี 2554 ซึ่งลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.37 ต่อปี ในส่วนของประชากรชายนั้น ความสุขของนักดื่มลดลงเล็กน้อยคือ จากร้อยละ 55.9 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 53.4 ในปี 2554 เป็นการลดลงร้อยละ 4.5 หรือลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.45 ต่อปี สำหรับนักดื่มหญิงนั้น แม้ว่าความสุขของนักดื่มหญิงจะไม่สูงมาก แต่ก็มีทิศทางเพิ่มขึ้นในช่วงที่ผ่านมา คือ จากร้อยละ 9.8 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2554 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 ต่อปี กลุ่มประชากรที่มีความสุขของนักดื่มสูงที่สุด คือ วัยผู้ใหญ่ ตั้งแต่อายุ 25-59 ปี โดยดื่มใน 12 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 37.3 รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนผู้ที่อายุ 15-24 ปีนั้นดื่มร้อยละ 23.7 สำหรับวัยสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) ดื่มร้อยละ 16.6 โดยประชากรชายดื่มมากกว่าหญิง ในทุกกลุ่มอายุ ในภาพรวมของประเทศนั้น ความสุขของนักดื่มมีทิศทางลดลงเล็กน้อย โดยนักดื่มที่เป็นประชากรวัยทำงานลดลงร้อยละ 2 ในช่วงปี 2544-2554 อย่างไรก็ตาม การดื่มของเยาวชนอายุ 15-24 ปีกลับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 21.6 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 23.7 ในปี 2554 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.5 จากสถานการณ์ปัญหาดังกล่าว รัฐบาลได้ใช้ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราหลากหลายวิธีซึ่งส่วนใหญ่เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การปฏิบัติตามนโยบาย จึงเป็นการพัฒนาจากมุมมองของคนนอกส่งผลให้เห็นจุดอ่อนของการดำเนินการ และยังพบว่าหลายมาตรการใช้ได้ผล บางมาตรการยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันว่า มาตรการต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่ขณะนี้ยังไม่เพียงพอต่อการกระตุ้นเตือนให้เยาวชนไทยผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราลดลง (Juree Usaha and Seranee Chulasareekul, 2005)

ดังนั้น ในเขตชุมชนหมู่บ้านหน่วยงาน เป็นอีกแห่งหนึ่งที่มีการรณรงค์ให้มีการลด ละ เลิก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการ หลักการ และนโยบายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้นำกลยุทธ์ต่างๆเข้ามาใช้แม้กระทั่งด้านพระสงฆ์ได้นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เช่น ศีล 5 เป็นต้น ดังนั้น จากแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “การป้องกันและการแก้ไขปัญหาจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์” ทั้งนี้ เพื่อการลดความรุนแรงในชุมชนครอบครัว และสังคม เพื่อการลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางจราจร เป็นภาระของพ่อแม่ผู้ปกครอง และภาระปัญหาต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคมของประเทศให้ดีขึ้นตามลำดับสืบต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาแนวคิดการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของประชาชน
- 2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่มีต่อเศรษฐกิจของประชาชน
- 2.3 เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขและป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้ศึกษาวิจัย ได้ติดตามการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จำนวน 50 คน และสนทนากลุ่มย่อยอีกจำนวน 20 คน ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและแจกแบบสอบถามกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 250 คน แล้วนำผลการสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามมาประมวลหาค่าเฉลี่ย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์คือกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 250 คน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณเป็นการสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามจำนวน 250 คน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา กระบวนการดำเนินงาน องค์ประกอบของการดำเนินงาน ได้แก่ การประชุมกลุ่มย่อยระดมสมอง การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้นำระดับอำเภอ ตำบล และชุมชน สรุปการเรียนรู้ของกลุ่มย่อย เป็นรูปแบบการกำหนดมาตรการและนำรูปแบบทดลองใช้ลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชน ในเขต 2 ชุมชนในเขตหมู่ที่ 1 และ 2 บ้านแคนใหญ่ ตำบลแคน อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้สถิติแบบพรรณนา (Descriptive) ตัวเลขที่แสดงภาพรวมของปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยใช้ตัวแปรเพียงตัวเดียวเป็นจุดเริ่มต้นในการ

นำเสนอข้อมูล สถิติที่ใช้คือ การคำนวณเป็นจำนวนและร้อยละแสดงออกมาในรูปแบบตารางค่าเฉลี่ย (Mean หรือ เอ็กบาร์) สถิติแบบอ้างอิง (Inferential) คือ การนำตัวเลขทางสถิติที่ได้จากการนำตัวแปรต่าง ๆ มาทดสอบสมมุติฐานตามที่ตั้งไว้ โดยการลงความเห็นจากข้อมูลที่เก็บได้จากกลุ่มตัวอย่างจึงเป็นส่วนหนึ่งของประชากรทั้งหมด โดยถือว่าข้อสรุป ที่ได้จากการศึกษาตัวอย่างนี้สามารถอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับประชากรทั้งหมด

4. สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ “การป้องกันและการแก้ไขปัญหาจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์” โดยมีเป้าหมายเป็นประชาชน ใน 2 ชุมชนในเขตหมู่ที่ 1 และ 2 บ้านแคนใหญ่ ตำบลแคน อำเภอสวน จังหวัดสุรินทร์ ระดับประชาชนที่มีประสบการณ์ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 250 คน ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย พฤติกรรมของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของประชาชน และการศึกษาความเป็นอิสระในการจัดจำแนกพฤติกรรมของประชาชน สามารถสรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 78.0 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 70.0 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 42.0 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และประกอบอาชีพหลักในปัจจุบันทำนา/ทำไร่/ทำสวน คิดเป็นร้อยละ 48.0 การป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของประชาชนพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 62.8 ซึ่งประชาชนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สวมใหญ่ดื่มเป็นบางโอกาส 85.5 รองลงมาคือดื่มเฉพาะวันหยุด 9.7 ที่ดื่มส่วนใหญ่ประเภทสุราผสม 49.9 รองลงมาคือดื่ม 41.2 โดยที่ดื่มเครื่องดื่มประมาณ 7 แก้ว ต่อครั้ง และที่ดื่มเครื่องดื่มผสมประมาณ 7 แก้ว ต่อครั้ง ซึ่งที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีค่าใช้จ่ายในการดื่มแต่ละครั้งเฉลี่ยคนละ 250 บาท ต่อ 1 คนส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มประเภทสุราในโอกาสที่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน เพราะเพื่อนชวน โดยซื้อเครื่องดื่มจากร้านสะดวกซื้อซึ่งเปิดขายตลอด 24 ชั่วโมง ในแต่ละครั้งของการดื่มจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 150-250 บาท โดยเงินที่ใช้ในการดื่มเป็นเงินส่วนตัวที่เก็บสะสมไว้และให้เวลาในการดื่มเครื่องดื่มแต่ละครั้งประมาณ 2-3 ชั่วโมง กิจกรรมส่วนใหญ่ทำหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแล้วคือพักผ่อน (นอน) สวมใหญ่บอกว่าการดื่มเครื่องดื่มประเภทสุราไม่มีผลกระทบต่อการทำงาน (80.2) และในอนาคตก็ยังคงดื่มเครื่องดื่มประเภทสุราเป็นบางครั้งบางคราวต่อไป (80.2) และยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดื่มเป็นประจำ (2.7) ดื่มนานๆ ครั้ง (46.7) และปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ อายุ ทัศนคติ ค่านิยม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่ม จากการวิจัยยังพบว่า สภาพสมรสคู่จะดื่มในระดับที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ส่วนใหญ่ จะดื่มกับเพื่อนและรุ่นพี่รุ่นน้องโดยจะดื่มในช่วงเย็น

ปัจจัยนำพบว่า มีความรู้เกี่ยวกับการตีมีเหตุจูงใจตีมีเพื่อเข้าสังคม (65.0) มีทัศนคติและค่านิยมในการตีมีในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยเอื้อ ความสัมพันธ์ในครอบครัวแหล่งซื้อขาย อยู่ในระดับปานกลางพบว่าความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบของการตีมีมีแอลกอฮอล์

4.2 ปัญหาและผลกระทบการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ที่มีต่อเศรษฐกิจ ใน 2 ชุมชนในเขตหมู่ที่ 1 และ 2 บ้านแคนใหญ่ ตำบลแคน อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวม มีปัญหาและผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาและผลกระทบการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ได้แก่ ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลให้คู่สมรสเคยบอกเลิกหรือขอย่า ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมา ได้แก่ ปัญหาค่าใช้จ่ายเนื่องจากนำเงินซื้อเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลต่อชีวิตสมรสหรือความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนรัก และผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ทำให้ทำงานหรือเกือบออกจากงาน ($\bar{X} = 4.28$) ปัญหาค่าใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากเกิดอุบัติเหตุในการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ และผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลต่อความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 4.26$) ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลต่อความสัมพันธ์กับเพื่อนฝูงหรือชีวิตสังคม และผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลต่อความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างในสถานที่ทำงาน ($\bar{X} = 4.24$)

4.3 แนวทางการแก้ไขและป้องกันการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์ ใช้หลักไตรสิกขา เป็นแนวทางป้องกันการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการพิจารณาถึงการผิดศีลในการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการควบคุมจิต เป็นแนวทางป้องกันในการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการพิจารณาถึงผลเสียหรือโทษ เป็นแนวทางป้องกันในการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ ใช้หลักการส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การใช้หลักการทำงานมาด้วยความขยันหมั่นเพียรกว่าจะได้เงินมา เป็นแนวทางป้องกันในการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการเก็บรักษาเงินเพื่อใช้สอยในสิ่งที่จำเป็น สิ่งที่เป็นประโยชน์ เป็นแนวทางป้องกันในการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการคบเพื่อนที่ดี เป็นแนวทางป้องกันในการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการรู้จักความพอดี พอเพียง ไม่ฟุ้งเฟ้อ เป็นแนวทางการป้องกันในการตีมีเครื่องตีมีที่มีแอลกอฮอล์

5. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีสถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี และประกอบอาชีพหลักในปัจจุบันทำนา/ทำไร่/ทำสวน การป้องกันการติ่มเครื่องติ่มที่มีแอลกอฮอล์ของประชาชน ส่วนใหญ่ติ่มเครื่องติ่มที่มี ซึ่งที่ติ่มเครื่องติ่มที่มีเสียค่าใช้จ่ายในการติ่มแต่ละครั้งเฉลี่ยคนละ 250 บาทต่อ 1 คนส่วนใหญ่ติ่มเครื่องติ่มประเภทสุราในโอกาสที่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน เพราะเพื่อนชวน โดยซื้อเครื่องติ่มจากร้านสะดวกซื้อซึ่งเปิดขายตลอด 24 ชั่วโมง ในแต่ละครั้งของการติ่มจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 150-250 บาท โดยเงินที่ใช้ในการติ่มเป็นเงินส่วนตัวที่เก็บสะสมไว้และให้เวลาในการติ่มเครื่องติ่มแต่ละครั้งประมาณ 2-3 ชั่วโมง กิจกรรมส่วนใหญ่ทำหลังจากการติ่มเครื่องติ่มแล้วคือพักผ่อน (นอน) ส่วนใหญ่บอกว่าการติ่มเครื่องติ่มประเภทสุราไม่มีผลกระทบต่อการทำงาน และในอนาคตก็ยังคงติ่มเครื่องติ่มประเภทสุราเป็นบางครั้งบางคราวต่อไป และยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการติ่มเป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sutthirak ChaiRak (2010) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องพฤติกรรมการติ่มสุรานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551 พบว่า สาเหตุของการติ่มสุราของนักศึกษาเพราะต้องการเข้าสังคมมากเป็นอันดับ 1 (ร้อยละ 16.9) อันดับ 2 คือเพื่อนชวนติ่ม (ร้อยละ 15.2) และอันดับ 3 คือคลายเครียด (ร้อยละ 13.9) พฤติกรรมการติ่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีผลการวิจัยปรากฏว่า การติ่มสุราในครั้งแรกส่วนใหญ่อายุที่ติ่มคือช่วงอายุ 16-18 ปี (ร้อยละ 31.0) สุราที่ติ่มในครั้งแรกคือเบียร์ (ร้อยละ 40.1) การติ่มสุราครั้งแรกจะติ่มกับเพื่อน (ร้อยละ 65.7) การติ่มสุราจะมีการติ่มสุราที่ผับบาร์เฮค (ร้อยละ 31.3) ส่วนใหญ่จะไม่ติ่มในมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 76.8) สถานที่ติ่มในมหาวิทยาลัยมากที่สุดคือหอพักนักศึกษา (ร้อยละ 9.2) กิจกรรมที่ทำคือการพูดคุยกันเป็นส่วนใหญ่รองลงมาคือการฟังเพลงและการร้องเพลง (ร้อยละ 28.9 25.9 และ 20.4) ตามลำดับ ปริมาณการติ่มแต่ละครั้งจะติ่มหนึ่งกลม/ขวด (ร้อยละ 28.3) รองลงมาคือ 3-4 แก้ว (ร้อยละ 24.4) ค่าใช้จ่ายในการติ่ม 100-200บาท/ครั้ง (ร้อยละ 58.9) เวลาในการติ่มเฉลี่ย 3-4 ชั่วโมง/ครั้ง (ร้อยละ 60.7)

5.2 ปัญหาและผลกระทบการติ่มเครื่องติ่มที่มีแอลกอฮอล์ที่มีต่อเศรษฐกิจ ใน 2 ชุมชนในเขตหมู่ที่ 1 และ 2 บ้านแคนใหญ่ ตำบลแคน อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวม มีปัญหาและผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาและผลกระทบการติ่มเครื่องติ่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ได้แก่ ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการติ่มเครื่องติ่มที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลให้คู่สมรสเคยบอกเลิกหรือขอหย่า รองลงมา ได้แก่ ปัญหาค่าใช้จ่ายเนื่องจากนำ

เงินซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลต่อชีวิตสมรสหรือความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนรัก และผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้ตกงานหรือเกือบบอกออกจากงาน ปัญหาค่าใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากเกิดอุบัติเหตุในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลต่อความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลต่อความสัมพันธ์กับเพื่อนฝูงหรือชีวิตสังคม และผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลต่อความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ในสถานที่ทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Somphon Sitthisongkham (2006) ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ถือได้ว่า เป็นปัญหาใหญ่ในสังคม และทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งในการศึกษาพบว่า การรับรู้ สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ (ร้อยละ 48.2) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีความเสี่ยงน้อย (ร้อยละ 30.5) มีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เสี่ยงต่ออันตรายสูง (ร้อยละ 20.0) และมีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นอันตราย (ร้อยละ 49.4) กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 56.8) และระดับสูง (ร้อยละ 43.1) กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูงมากที่สุด (ร้อยละ 53.7) และอิทธิพลทางสังคมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อกลุ่มตัวอย่าง คือ ได้รับการสนับสนุนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากพ่อแม่ระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 53.8) และกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อกลุ่มตัวอย่างในระดับสูง (ร้อยละ 80.7) และสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อกลุ่มตัวอย่างในระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 75.6)

5.3 แนวทางการแก้ไขและป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์ ใช้หลักไตรสิกขา เป็นแนวทางป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการพิจารณาถึงการผิดพลาดในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการควบคุมจิต เป็นแนวทางป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการพิจารณาถึงผลเสียหรือโทษ เป็นแนวทางป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ใช้หลักการส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การใช้หลักการทำงานมาด้วยความขยันหมั่นเพียรกว่าจะได้เงินมา เป็นแนวทางป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการเก็บรักษาเงินเพื่อใช้สอยในสิ่งที่จำเป็น สิ่งที่เป็นประโยชน์ เป็นแนวทางป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการคบเพื่อนที่ดี เป็นแนวทางป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การใช้หลักการรู้จักความพอดี พอเพียง ไม่ฟุ้งเฟ้อ เป็นแนวทาง

การป้องกันในการตีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pipat Yodprudtikan (2006) ทำการศึกษาการให้การสร้างตัวชีวิตเพื่อวิเคราะห์ เศรษฐกิจพอเพียงโดยเปรียบเทียบกับ พุทธเศรษฐศาสตร์ ได้ข้อสรุปว่า หลักพุทธธรรมที่นำมา ใช้ในพุทธเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ มัชฌิมาปฏิปทา โยนิโสมนสิการ และอแปมาทธรรม มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะด้านความ พอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมัชฌิมาปฏิปทากับความพอประมาณ เป็นวิธีการหรือหนทางในการพัฒนาตน โยนิโสมนสิการ กับความมีเหตุผล เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการพัฒนาตน และอแปมาทธรรมกับการมีภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดี เป็นเครื่องกำกับการพัฒนาตนผลการศึกษาพบว่าเนื้อหาของเศรษฐศาสตร์กระแสหลักมี ขอบเขตจำกัดอยู่เพียงพุทธเศรษฐศาสตร์ที่มีองค์ธรรมในระดับศีลเป็นประธาน การศึกษา เปรียบเทียบระหว่างพุทธเศรษฐศาสตร์กับเศรษฐศาสตร์กระแสหลัก จึงสามารถใช้เฉพาะองค์ธรรม ในระดับศีลเป็นเครื่องมือในการศึกษาเปรียบเทียบ โดยองค์ธรรมในระดับศีลที่เกี่ยวข้องกับ 4 ทฤษฎี หลักทางเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ ปาฏิสุทธิศีล 4 ที่ประกอบด้วย อาชีวปาฏิสุทธิศีล ในกิจกรรมการผลิต ปัจจัยสันนิสิตศีล ในกิจกรรมการบริโภค อินทริยสังวรศีล ในเรื่องอรรถประโยชน์ และปาฏิโมกข-สังวรศีล

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1) ภาครัฐ ควรให้ความสนใจในการผลิตเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์อย่าให้มีการผลิตใน จำนวนมากจนเกินไปจนเกิดผลในกลุ่มเยาวชน
- 2) ภาครัฐ ควรให้ความร่วมมือกับคณะสงฆ์เพื่อที่จะนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาปฏิบัติอย่างจริงจังและให้เกิดผลกับกลุ่มเป้าหมาย
- 3) ภาครัฐ และคณะสงฆ์ ควรช่วยกันและให้ความสำคัญกับกลุ่มประชาชนและ กลุ่มเป้าหมายในการป้องกันให้ ลด ละ เลิก เครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ให้ได้ผลในที่สุด

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการ การป้องกันและการแก้ไขปัญหาจากการตีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์ ที่พึงประสงค์
- 2) ควรมีการศึกษาถึงกระบวนการส่งเสริมการในการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาปฏิบัติในการ ลด ละ เลิกในการตีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ในอนาคต

3) ควรมีการศึกษาถึงรูปแบบในการป้องกันและการแก้ไขปัญหามาจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแนวพุทธเศรษฐศาสตร์ ในกลุ่มเป้าหมาย ควรมีการศึกษาการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาโดยบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา (ศีล5) มาป้องกันในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

References

- Bureau of Non-Communicable Disease, Department of Disease Control. (2002) pp. 6-7; Referred from World Health Report.
- Department of Mental Health, Ministry of Public Health, No Date. (2008). *Sutthirak Chairak and Others, Alcohol Drinking Behaviors of Students in Suranaree Technology University Academic Year 2008*, Suranaree Technology University.
- Juree Usaha and Seranee Chulasereekul. (2005). Alcohol Consumption Situation in Thai Society. *Academic Journal of Public Health*, 14 (1),1-7.
- Pandit Sornpaisan And Others (2010). *Report on Situation of Alcohol in 2010*. Bangkok: Alcohol Research Center.
- Somphon Sitthisongkhram. (2006). *Factors Predicting Alcohol Drinking Behavior of Adolescents*. Faculty of Nurse Chiang Mai University.
- Sutthirak Chairak. (2010). *Drinking Habits of Students in Suranaree University of Technology, 2008*. Suranaree University of Technology, 2010
- Thanintr Silpcaru. (2009). *Statistical Research and Analysis With SPSS*. 10th Ed. Bangkok: Business R. and D.